

Önske-sång, wedh den
ehrborne och hög-wällärde
herrens, mag. Jacobi Lvnd,
S...

Achrelius, Daniel,

1 Ic 1680 Lund, Jacob

National Library
of Sweden

Önske · Sång /

15 18

Wedh den
Ehreborne och Hög-Wällärde Herrens /

Mag. JACOBI BUDA /

Sampe
Dngdigste Jungfrus /

Jungf. ELISABETHÆ

THAUVONIÆ,

Troo- och Hierte-Förening /
Som den 15. Septembr. sigh tildrogh ;

Anstält
Af deras vthgambla befallne

Ernest Uhr 1680.

1680

Office of the
Registrar of the
Mr JACOBI

THAVONIE
ELISABETH

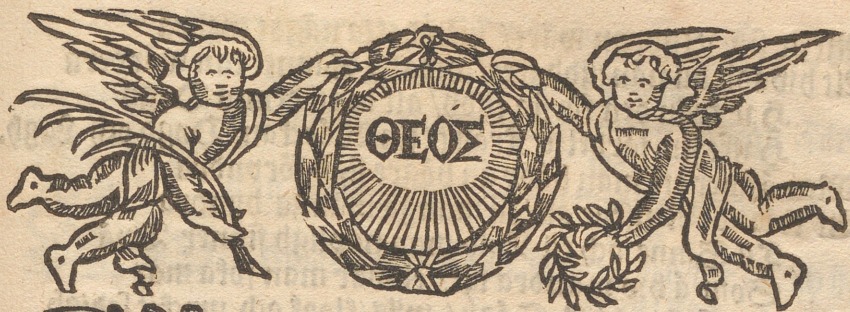
THAVONIE
ELISABETH

THAVONIE
ELISABETH

THAVONIE
ELISABETH

D medh et gott Förnußt/ ho medh sin ögon
båda

Naturens heela Widd och Fågring wil be-
städa

Den kan ej som det bör/ beskrifwa wäl
och klart/

Deß underbara Ting af allahanda Art.

Lufft op din lata Synn/ til Himmelfäster ståra

Bejee dhe många Diuus som der i hästtadh ära

Se uppå Solen först/ hur' Gyllenlykt hon går

Hur' Månan Silfwer blanck/ och äter Mörcker står.

See der hur' Venus kloor slår vñ sin Strimmor fina

Här monde äter Mars heel grym och blodigh skina

Dhe andra Stiernor all/ til Tusend Fergors taal

Beprnda mycket wäl den wida högdens Saal.

I Luffrens Medelrum/ plå man och warse blifwa

Stoort Under; då det Damb/ som sachtu plå vpklistwa

Bemålas på mångt sätt/ af Solens Stråla reen

Och wandlas seen til Snö/ ell' hårdan Hagelsteen.

Hoo wil medh många Ord/ dhe andra Ting beskrifwa

Som här på Jordens Kloot/ of förestälte blifwa

Så mången Pärla fin/ och öfter alle slätt

Til Fårgors mångfals Art/ ähskliies mehta nått.

Alt är sin Vndran wärt/ men detta något mehra
 Alt hwadh du nån tjdh seer/ hwadh Sinnet kan wårdera
 Har från den första tjdh/ alt in til denna Dag
 Haffe sin särdeles Krafft/ sin Wårckan/ Dngd och Lagh.
 Men öfwer ett man böör än högre sig förvndra
 Alt ibland Menskor all/ så många många hundra
 Til Sinne och til Bild man näpligh finner Twå
 Som å hwar ar andra lif/ ehwar man söka må/
 Den är af Himbliff Såd/ wjs/klook och myckit sedigh
 Den en lätfärdigh Bos/ falst/ arg och heel ilsnedigh
 Den ehrbar/ stilla/ from/ en knst och höstligh Siäl
 Den är och stadig blår Odngdens arma Träl.
 Nu kan wäl hwar och en/ förstå hwadh som iagh täncker
 Hwar vth mitt reena Taal// hwart hän mitt Hierta länker
 Jagh håller det så för at mångens säfang Flård
 Usmålas medh stoort Prång/ är intet en gång wård.
 Så är då bästa Råd/ hoo sig wil Hustru taga
 Han föreseer sig bäst/ när han så mon sig laga
 Alt han ett fabeli Troll/ ej wällier sig för Gull
 Men trågit söker den som trogen blår och hull.
 Som JACOB LUND har giort ty frögdas wij nu alla
 Och rätt af hiettans Grund/ den goda Gudh åfalla
 Han tektes af sin Nåde/ dem först wälsigna här
 Och seen optaga dem at lefwa medh sig der.

Sic suo veteri amico & planè familiari
 adplaudēbat.

DANIEL ACHRELIUS.

Amor

Amor kommer medh Patientia och tilbiuder

at så inställa sig i påstående Selagh.

An någons snälla Konst medh liffigh Färger
Katta
Kan någons diupa Sin medh rienligh Tanckar
Katta
Hwad Lust/ hwad Frögdelaeth/der är och hier-
tans Roo

Der Patientia och Amor sammanboo.

Wij göra alting liufft och frögda heelens Lefnad/
Wij stiffe an alt godt och fröne medh Wältrefnad/
Thet huus of sig til Tröst medh Troligheet har fäst
Andoch i Ehta-Stånd wår Frucht han skönies måst
Når Kärleken sin Eld vptändt och bör sig röra
Förknippas Tu til ett hwem kan här Skildnad göra?
Seen warar så framgeent är han af råtta Slagh
In til then bleeka Dödh/ in til den sidsta Dag
Och om än något feels det Kärleek ej kan råtta
Troor iagh wist at alt sligt medh Tolamodh blir låtta
Då Kärleken alt Feel om thet än wore stoort
Medh Huldheet öfwerseer; at man der medh saar foort
Vthrättar Tolamodh som fulwål kan vthslå
Så suurt och swårt som sött/ och ehwad komme på.
Så faster är wår Borg/ så här ligh är wår Prijs
Såll är then of vndfår/ han mår på Himbla wijs.
In tråde wij och fram/ til thetta Brudelagh
At signa thetas Tydh medh alsköns godt Behagh
Medh signe-Himmelst Dagg/ medh Himmel like Lust
Med hiert vpskrifand Spjis all Sällheek goda Must.

Afen Broderligh Trooheek Plicht tillsat

af
D A W I D L U N D.

23

Inkom

Inkombne Posttidender i klingenwijs.

Hrt Hiert' o tåcke Paar ha med Demantestband
 Förbundet sig/ då J heel lycklig' först inginge
 Ett Echtenskapz Förbund/ och önskad at J finge
 Medh Glädie see then Dag som all tingz byssand
 Nu låtit lysna vp. Sij! ingen giftig tand (hand
 Haar medh södt-smickrand Ord förkiusat Ehr som twinge
 Then wrånge medh stoor Harm nu see at J tilbringe
 Ehr Lydh medh lustigt Modh mitt i wårt Faderland.
 Ehr Trooheez Stadigheet the troгна städz berömma/
 Som i sitt Hierta wål then ädla Dygden gömma/
 Medh önskan at och dhe sin Plicht påminna sig/
 Som en sin Troo tillsagt/ dock sökia mång städz winna
 The knste Jungfrurs Gunst/ och den leel intet finna;
 Fast deras Tunga är at swäria alt för wjgh.

A kan man intet Stånd i wijda Werlden finna
 Der som olyktan meer sit Gern plågar swinna
 In in om Ehraband/ bäst man sig lustigh teer
 Man Jämmer Tusendfallet hoos troгна Hiertan seer.
 Sompr Solen drager fram/ som ligger dåldt i Gropar
 Om alt här Dagen sågh i Himmels höga Hoopar/
 Sigh Moorgångs Hwirtsvel tes det sönia måste här/
 Som vnder. Bröster sit en Tro-Wens Minne bär.
 Stal man då låta bli och Ehraband försaka/
 Och illeer Giffremähl här nänsin ej besaka/
 Och medh Dianz Wöör bland Keen och Hinde-Jacht
 Gee Feste Band godh Dag och Venus medh sin Macht.
 Ej rådligt synes det den wise wisi Juda
 Eländigh skattar här olyckligh låter liuda
 Somenligh lefwa dierfs. Ach Wee den ensam är
 (Han säger i sin Boot) för den iagh Fabra bär.
 Om han en Kemmer-Kalet här råkar en gång dricka/
 Platt wehe meden är alt mon sig illa sticka/

Ty ingen finnes til som smakar denne Wan
 Hugswalar i sin Nödh at han frj blifwa kan.
 Men en godh Wan i Nödh är bättre än ett Käste
 At bättre än en Muur/ ett lösbart Himligt Käste
 Den värckar Lalamodh/ den gifwer Tröst och Tröst
 Den täncker Sorgedregh/ den friskar Tåra-Tröst.
 Fast än i Echa-Stånd nogh Jämmer hooprats falla
 För enslige iagh doch det ett Gyllend mände kalla
 At lindras meckra wäl/ när hennes Stälpar två
 Ej lura nedh til Marck/ på råta Fötter stå.
 Och Kyskheet bold din Sedh förtriffigt Echasänge
 Bland Tje råra Oraal uphåller; alle Umgänge /
 Som innet löstigt är/ fördrifwer bort i Marck
 Du första Sälwan äst/ som Echa-Land gör stark.
 Ty bland Olyckor mång sigh löda til och Dunder
 En Jahra eller steer ja Hundra alla Siunder
 Gibr detta ett friskt Modh at man har sådan Siäl
 Som Troosheet dyreka weer och Kyskheet ährar wäl.
 Ej stas då på Sorg/ Misstranckar/ Riff och tråta
 Som steer der Deroo boor at en wil an' upåta
 Ej då Förwining hörs/ men man sigh stilla teer
 En Hustru twert emoot ett wänligt Löge geer/
 Och är benögd medh sin och innet flere achtar
 Fast the i Gyllend Tygh sigh klädda hon ej trachtar
 At winna deras Min/ men täncker alltidh på
 Hur hon sitt Echa-Stånd medh Heder kan begå.
 Men lutar Kyskheet här den ädla Echa Påhla/
 Då är i Gifftermål swårt annat ondt at råla
 Ty Hiertan som wor ett/ the stillias/ blifwa två
 Och äre moot hwar ann'/ och kunna ej kull stå/
 Det som dem reffat har/ the blifwa här för swage/
 På mång Olyckor meer och Krastierne förtager
 At en den jämrar sigh/ han sådan Deroo spöör
 Den andra förjer fast/ at Wakan ej snart döör.
 Och bättre wore då/ ogiffit än giffier wara
 Ty ingen mecktigh är för många sigh förswara/
 Ty Dagligh spådes til det en böör bjuta på
 At man måst sorgfull ur/ sorgfull til Sångia gå.

From-

Fromheet den andra är/ den Echa-Band befäster
Och wandlar suure i sber/ och demper Sorge-Säster
Sigh in om Giffen teer/ och göra laget swäre
Och Bördan Bärge-rung/ af Rymmer mecha härt
Om något falla kan det Hierat mände sära/
Strax Makan är bered förhindra slicka Tärar
Geer Tröst moot Ängst och Wee och ljisar Wennens Bång
Såsom Tarqvinus lättar Lucretia Zwång.
I sådant Echa-Bandh eij Man sin Hustru häder
Eij Hustrun Mannen sin med slicka Ord form gläder
(Som fordom hände Job) den ringa Tröst mond nå
Af sitt ofrottna Huus bland Moorgångs Bällor blå.
Eij någon lijda kan at han här hör förtalas
Sin trogne Hierte. Skatt och widrige om then galas
Strax ställes en Protest ett wänligt Försvar
Och then sigh Ögunst när som Sqwaller föredraar.
En sköne och hända kund en af dem råta feela
Som Människligt är/ eij strax den andra spelar
Efter ens Under-Gång/ men öfwerflyer nåre
Och sticker vnder Scrool des brott och Feet all släre,
Berömlige och thet är at the sigh-lära nöija
Medh lyckan som them Gudh haer nådige retz tilböija
Jast stekt och sudie eij stads vppå Worbet ståar
The äre wäl til fredz/ Gudz Ande thet til råär.
Kort sage här går alt wäl den sådant Giffie winner
Den är på Jorden säll ett Paradis han finner
Hwem icke önskar då för Giffie en ensligh bli
Och medh sin Enda Wän all Swärheet blifwa frij
Wäl-Hederwårde Paar iagh Ederi Rådsh må priffa
Som nu til Giffie gå Eht Ensligheet at ljisa
Jagh wäl förlätrat är at thet eij ångrar Eht
Emedan Eder Dygd ett sådant vhsend' geer
At I ere Echa-Stånd på starka fötter stända
I al tidh lära wäl förutan Dwaal och Wända
The Gyllend Giffie Påhl; Eht läre alt wäl gå
Then högste Himbla Gudh så iagh nu önska må.
These twenne Ehtenskaps Pelare Ryskheet och Fromheet
äre vprättade af Brudens
Godh Trogneste Broder.